

Kooskõlastustabel

	Märkuse sisu	Märkuse kommentaar
	Keskkonnaamet	
1.	<p>Eelnõu kohaselt on § 3 punkti 3 sõnastus järgmine: „meremuda, järvemuda ja turvast käsitatakse maapõueseaduse § 19 lõike 3, § 20 lõike 3 ja § 22 lõike 3 alusel kehtestatud valdkonna eest vastutava ministri määruse tähenduses;“</p> <p>Keskkonnaamet teeb ettepaneku sõnastada määruse eelnõu § 3 punkt 3 ümber järgmiselt: „meremuda, järvemuda ja turvast käsitatakse maapõueseaduse kohaselt arvele võetud maavarana.“</p> <p>Maapõueseaduse (edaspidi MaaPS) § 19 lg 3 sätestab, et üldgeoloogilise uurimistöö nõuded ja korra kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega. MaaPS § 20 lg 3 sätestab, et maavara geoloogilise uuringu nõuded ja korra kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega. MaaPS § 22 lg 3 sätestab, et nõuded fosforiidi, metallitoorme, põlevkivi, aluskorra ehituskivi, järvelubja, järvemuda, meremuda, kruusa, liiva, lubjakivi, dolokivi, savi ja turba omaduste kohta maavarana arvele võtmiseks kehtestab valdkonna eest vastutav minister määrusega.</p> <p>Keskkonnaameti hinnangul ei ole põhjendatud rõhutada MaaPS § 19 lg-t 3 ega ka § 20 lg-t 3, kuna üldgeoloogilise uuringu käigus ei saa maavara arvele võtta ning geoloogilise uuringu käigus arvele võetud maavara ei saa väljata ilma kaevandamisloata. Ilmselt on silmas peetud, et balneoloogiliste protseduuride tarbeks maavara ammutamiseks ei ole tehtud erandit ehk balneoloogilistes protseduurides kasutatavat looduslikku muda ja turvast ei tohi kaevandamisloata kaevandada. Need maavarad peavad olema maavarana arvele võetud ning nende kaevandamiseks peab olema kaevandamisluba (MaaPS § 42).</p>	<p>Arvestatud osaliselt.</p> <p>§ 3 punkti 3 sõnastuses on viide maapõueseaduse § 19 lõikele 3, § 20 lõikele 3 ja § 22 lõikele 3 seetõttu, et nendest sätetest tuleneb keskkonnaministri määruse nr 52 „Üldgeoloogilise uurimistöö ning maavara geoloogilise uuringu kord ja nõuded ning nõuded fosforiidi, metallitoorme, põlevkivi, aluskorra ehituskivi, järvelubja, järvemuda, meremuda, kruusa, liiva, lubjakivi, dolokivi, savi ja turba omaduste kohta maavarana arvelevõtmiseks“ volitusnorm. Määruses nr 52 on sätestatud meremuda, järvemuda ja turba terminid, millele see säte viitab. Saame nõustuda sellega, et need maavarad peavad olema Eestis kaevandamisel ka maavarana arvele võetud ning nende kaevandamiseks peab olema kaevandamisluba. Samas kui ravimuda- või turvas tuuakse Eestisse sisse, siis ei saa olla täidetav maavarana Eestis arvele võtmise tingimus ning kohalduvad üksnes muud määruse nõuded. Seega arvele võtmise tingimus ei sobi termini hulka, kuigi Eestis kaevandamisel peab tingimusele vastama.</p> <p>Sõnastust muudetud järgnevalt: meremuda, järvemuda ja turvast käsitatakse maapõueseaduse § 19 lõike 3, § 20 lõike 3 ja § 22 lõike 3 alusel kehtestatud valdkonna eest vastutava ministri</p>

	Märkuse sisu	Märkuse kommentaar
		määruse tähenduses ning Eestis kaevandatuna peab see olema maavarana arvele võetud.
	Majandus- ja Kommunikatsiooniministeerium	
2.	<p>Üldine märkus. Juhime tähelepanu, et reguleeritavale tootele kehtivad ka ELi üldise tooteohutuse määruse nr 988/2023 (edaspidi GPSR) nõuded. Eeltoodu tõttu näib eelnõu kehtestavat GPSRile analoogseid aga kohati kõrvalekalduvaid nõudeid. Näiteks nõuab GPSR, et toodetele oleks märgistatud tootja andmed (artikkel 9 lg 6), tüübi-, partii- või seerianumber või muu märke, mis võimaldab toodet tuvastada (artikkel 9 lg 5) ning et tootja paneks tootega kaasa juhendid ja ohutusteave tarbijatele kergesti arusaadavas keeles (artikkel 9 lg 7). Samuti on tootjalt nõutud toote tehnilise dokumentatsiooni koostamine (artikkel 9 lg 2). Sellised sätteid on GPSRis veel, mida kõike ei hakka siinkohal esile tooma. Saadetud eelnõus kaldutakse nendest üldistest nõuetest kõrvale ja enamjaolt kitsendavalt. Arvestades, et erinõuded peaksid kehtestama lisakihi üldnõuetele, kas neid siis täpsustades või rangemaks kirjutades, siis saadetud eelnõus näivad nii mõnedki punktid üldisi nõudeid leevendavat või üldistavat: näiteks märgistusega seonduvalt tootja, importija, vastutava isiku andmeid ei nõuta. Iseenesest võib selline lähenemine olla õigustatud, kui näiteks mõned üldnõuded ei ole asjakohased ja seetõttu on eriregulatsiooni sellekohane täpsustus vajalik.</p>	<p>Arvestatud.</p> <p>Nõustume, et GPSR tõesti kehtib turul kättesaadavaks tehtud ravimudale ja -turbale. GPSRist tulenevaid nõudeid arvestatud sel määral kui on asjakohane ning regulatsiooni vastavalt korrigeeritud ja täpsustatud.</p>
3.	<p>Volitusnorm – ütleb, et määrus kehtestatakse rahvatervishoiu seaduse § 17 lg 2 alusel. Palume kaaluda alusena nimetada ka TNVS §-i 5 lg 4, kuivõrd lisaks kätlemise nõuetele kehtestatakse muuhulgas nõudeid ka ravimuda ja -turba turul kättesaadavaks tegemisele.</p>	<p>Arvestatud.</p> <p>Selguse huvides lisatud ka TNVS-i volitusnorm. TNVS § 2 lg 2 sätestab: <i>Käesolevat seadust kohaldatakse tootele ja selle turujärelevalvele niivõrd, kuivõrd käesoleva seadusega reguleeritud aspekte ei ole reguleeritud muu seadusega.</i> Kui tootele on kehtestatud nõuded muu seadusega, kohaldatakse käesolevat seadust ainult</p>

	Märkuse sisu	Märkuse kommentaar
		<i>nende nõuete osas, mida ei ole reguleeritud muu seadusega. Kuna rahvatervishoiu seadus (RTHS) otseselt muid nõudeid ei sea, siis TNVS kohaldub niikuinii. RTHS alusel antud määrus täpsustab nõudeid toote vaatest üksikasjalikumalt.</i>
4.	Eelnõu § 3 punkt 2 – ütleb, et tootja on „tootja“ toote nõuetele vastavuse seaduse tähenduses, kuid jätkab, et tootja on „isik, kes toodab ja turustab balneoloogilistes protseduurides kasutatavat ravimuda või -turvast.“ Märgime, et eelnõu tekstist ei selgu, mida see lisandus võrreldes toote nõuetele vastavuse seaduse (edaspidi TNVS) mõistega sisuliselt tähendab. Kuna eelnõu tekstis on nii TNVS mõiste kui ka täpsustus toodud samal tasemel, siis võib sellest välja lugeda, et sätte eesmärk on täpsustada ja kitsendada TNVS-i üldmõistet. Näiteks võib sisu mõista selliselt, et isikut, kes ise ei tooda aga laseb näiteks raviturba toota kellelgi teisel ja kes turustab seda toodet oma nime ja kaubamärgi all, ei loeta tootjaks eelnõu mõistes, sest lisatud lause ütleb „isik, kes toodab ja turustab“. Täiendavalt märgime, et eelnõu § 3 punktis 4 on kasutatud teistsugust (täpsemat) TNVS-i viitamise tehnikat kui punktis 2. Viitamistehnika võiks ühtlustada.	Arvestatud. Viited ühtlustatud ja lähtutud TNVS-i kohasest tootja määratlusest.
5.	Eelnõu § 7 lg 1 punkt 1 - ütleb, et märgistus peab sisaldama tarnija(te) andmeid. Esiteks, mõiste „tarnija“ sisu ei ole eelnõus reguleeritud ja ei ole ka viidet muule õigusaktile. Juhime tähelepanu, et TNVS §-s 4 lg 1 punktis 3 on sarnase rolliga kasutusel „levitaja“ mõiste. Kaaluge TNVS-i mõistele viitamist või defineerige mõiste eelnõus. Teiseks, nii nagu eelnevalt üldise märkuse all toodud, siis selline nõue erineb GPSR nõudest, kuivõrd eelnõu ei nõua nt tootja andmete märgistamist. Kuna käesoleval juhul on tegemist lex specialisega, siis võib eelnõust välja lugeda, et tootja andmeid märgistusele üldse ei pea panema. Tavaliselt on tootja andmed üks toote jälgitavusinfo peamisi elemente, et kiirelt probleemi allikani jõuda. Kolmandaks märgime, et sisus tähendaks levitaja(te) märgistusnõue seda, et juhul kui tarneahel läheb väga pikaks, nt tootja müüb hulgimüüjale,	Arvestatud. Kui lähtuda TNVS-ist, siis sobib tarnija termin asendada pigem tootja kui levitajaga. Enamasti on tarnija, kas tootja või teenuse osutaja ise. Nõustume, et toote märgistuse puhul on oluline kindlasti tootja info. Nõuded GPSR-iga ühtlustatud ja tarnija nimetatud ümber tootjaks.

	Märkuse sisu	Märkuse kommentaar
	<p>hulgimüüja müüb jaemüüjale, kes omakorda võib seda veel teisele jaemüüjale müüa, siis tuleb kõik need ettevõtjad toote märgistusele lisada. Kaaluge, kas selline nõue on vajalik arvestades, et levitajatel on niigi kohustus esitada turujärelevalveasutustele kuue aasta jooksul andmed selle kohta, kes on talle toote tarninud ja kellele ta on toote ise tarninud (GPSR artikkel 16 lg 5).</p>	
6.	<p>Eelnõu § 7 lg 2 – ütleb, et märgistusega seonduv info tuleb märkida pakendile, pakendi külge kinnitatud etiketile või kasutusjuhendile. Esiteks märgime, et selgusetuks jääb, mida on mõeldud „pakendi külge kinnitatud etiketi“ all ja kuidas see erineb märgistusest pakendil. Juhul kui etikett (nt kleeps) on kinnitatud pakendi külge, siis on tegemist märgistusega pakendil. Teiseks, eelnõust ega seletuskirjast ei selgu, miks peab nõutud märgistusinfo olema kasutusjuhendis aga ei või olla näiteks toote tehnilises dokumentatsioonis või muul tootega kaasasolevas dokumendis. Toodete nõuete raamistikus on märgistus üldjuhul nõutud kas tootel, või kui tootele ei ole võimalik märkida, siis pakendil või „tootega kaasasolevas dokumendis“ (vt nt GPSR artikkel 9 lg 6). Tegemist on kõrvalekaldega ning sisuliselt kitsendusega üldisest tooteohutuse reeglistikust, mille vajadus on küsitav.</p>	<p>Arvestatud.</p> <p>Peame oluliseks eelkõige seda, et märgistusel nõutud info oleks kasutajatele kättesaadav. Eelnõu sõnastuse puhul lähtuti tarbijakaitseseadusest tulenevatest nõuetest kauba märgistamisel. Nõustume, et toote märgistuse nõuded võiksid olla ühtlustatud, seetõttu on säte korrigeeritud vastavalt üldistele toote märgistamisele kehtestatud nõuetele.</p>